

Daniilo Vuksanović

GABRIELA HAJZLER, Kolografija

7 – 18. maj 2007.

Ukrivena naličja grada Gabrijele Hajzler

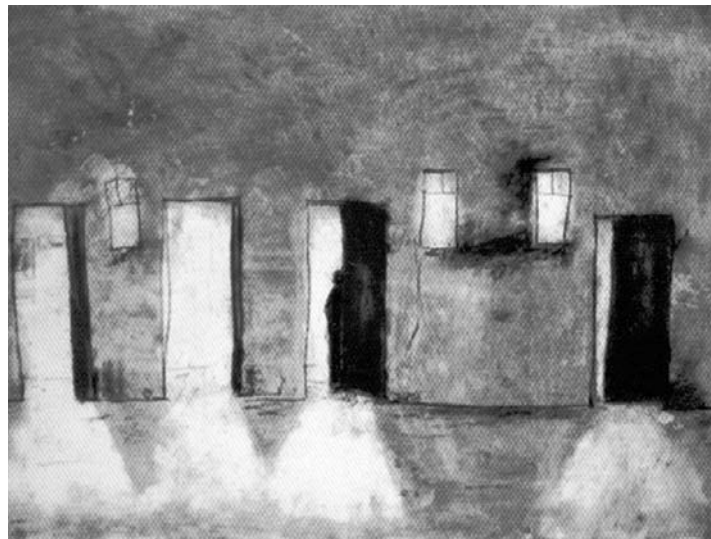
U novije vreme, u svetu grafičkih tehnika, tačnije, od sedamdesetih godina prošlog veka nakon svog nastanka u SAD-u, kolografija pruža umetnicima pregršt mogućnosti. Naime, bogatstvo tekstura, mekota u karakteru bojenog sloja otisnutog na hartiju i razne druge odlike ove tehnike poslužile su Gabrijele Hajzler (u daljem tekstu Gabrijele H.), kao polje za naknadno urađen crtež, suptilan, predan dečijim očima. Znamo koliko je teško osloboditi sebe od oklopa nametnute zrelosti i pustiti ruci da istražuje sopstveni duh.

Gabrijele H. posmatra arhitekturu na prvom mestu, u dve dimenzije, ona je vidi kao sastavni deo izmeštenog kadra, izdvojenog, plošnog i prečišćenog od deskriptivnih vizura fasade. U takvu vizuelnu organizaciju smešteni su ljudi. Sažimajući elemente zgrada, ističe prozore i balkone. Otvore na njima i ljude u njima. Ovi delovi građevina (prozori i balkoni) su i pretpostavljene oči ka unutarnjem svetu naših intimnih i svakodnevnih života.

Ljudske forme vrlo malo liče na ljudske forme, ako se insistira na tome da budu do krajnosti ljudske.

Na takvu protivrečnost ukazala je Gabrijele Hajzler svojim listovima mešane tehnike sa osećajnošću i iskrenošću. Figure ljudi izvedene su u finim mrežastim upletima linijom ugljena, a kolorna površ, kolografiska, daje mu atmosferu neke davne gradske armature običnog življenja, neopterećenog velikim svetskim pričama i kabastim pritiskom nerazumne urbane ekspanzije koja ne prašta! Verovatno će uskoro prozori na novim zgradama biti oka kamera, dok terasa neće biti, jer, vazduh je sve teži a Suncu smo ionako okrenuli leđa...

No, kolo-crteži Gabrijele H. ispituju kvotok običnih malih ljudi u njihovom razgovoru, naslavljenih na kovanu ogradu

Gabriela Hajzler, Iz ciklusa UKRIVENA NALIČJA GRADA, crtež

balkona. Na ovim listovima sićušne siluete razmenjuju snagu sitnih radosti, gledaju u svevideću kutiju današnjice, voze autobuse iz kojih se izvijaju kovrdžave linije...

Ponekad, vidimo kako anonimne žene sede pokraj svojih lampi, u središtu magije intime. Možda je jedna od najizraženijih karakteristika ovih radova spontanost. Takođe u ovom ciklusu primetna je i izrazita zvučnost u atmosferi pri-tajene urbane vreve.

Gabrijelelina "scenografija" smaknutih ili namaknutih zavesa je ogledalo paralelnog sveta koji živi nesmetano i slobodno, koje kao da nas poziva da se prepoznamo u ovom svojevrsnom skenu čovečijih prostora.

Gabriela Hajzler rođena 1978. godine u Novom Sadu. Završila srednju umetničku školu Bogdan Šuput u Novom Sadu, odsek grafički dizajn 1997. godine. Diplomirala 2005. na Akademiji umetnosti u Novom Sadu, na klasi prof. Zvonka Tilića. Trenutno na magistarskim studijama, grafički odsek, kod profesora Zvonka Tilića. Član ULUV.